Beschikbaarheid van essentiële patiëntengegevens op de dienst spoedgevallen. Nut van de Sumehr?

Haio: DE PAUW Egied , U.G.
Promotor: Schrans Diego , U.G.
Praktijkopleider: DEVRIESE Dieter , Everaert Leen , Joos Ellen , VAN LERBEIRGHE Johan

Context: In de voorbije decennia kende de gezondheidszorg met de uitrol van het eHealth-platform een digitale revolutie, waarbij een efficiënte, veilige en kwalitatieve patiëntenzorg centraal blijft staan. Eén van de tools die hierbij gebruikt wordt is de Sumehr (Summarized Electronic health record), waarbij de huisarts als het ware een gezondheidsfoto van de patiënt beschikbaar stelt voor de andere actoren binnen de gezondheidszorg.

Onderzoeksvraag: In deze masterproef werd nagegaan in hoeverre de Sumehr reeds bijdraagt tot het beschikbaar stellen van essentiële medische gegevens in de context van een spoedeisende hulpvraag. Meer concreet werden de volgende onderzoeksvragen geformuleerd: 1) Hoeveel van de patiënten die zich aanmelden op de dienst spoedgevallen beschikken er over een Sumehr? 2) Zijn er patiënten- of huisartsgerelateerde factoren die invloed hebben op het al dan niet aanwezig zijn van een Sumehr? 3) Wat is de kwaliteit van de huidige Sumehrs?

Methode: De studieopzet betreft een prospectieve observationele studie op de dienst spoedgevallen. Patiënten die zich op de dienst spoedgevallen aanmelden tussen 1 juli 2018 en 31 augustus 2018 en bereid zijn deel te nemen, vullen een medische vragenlijst in, alsook een aantal demografische gegevens. Alle gegevens worden verzameld in Excel en de data worden verwerkt met het Microsoft programma power BI Desktop. De inhoud van de Sumehr wordt vergeleken met de gegevens uit de vragenlijst, alsook met gegevens uit het elektronisch patiëntendossier. De kwaliteit van de Sumehr wordt bepaald door de volledigheid van de Sumehr onderdelen. Verder wordt nagegaan of demografische gegevens van de patiënt, zoals leeftijd en geslacht, een invloed hebben op het al dan niet aanwezig zijn en op de inhoud van de Sumehr. Ditzelfde wordt nagegaan voor een aantal huisarts-gerelateerde factoren, zoals de leeftijd, het geslacht en het werken in een stedelijke of landelijke omgeving.

Resultaten: 99 patiënten konden geïncludeerd worden in de studie. De Sumehr ontbrak bij 2/3 van de patiënten, wat weliswaar beter is dan de resultaten van het Vitalink rapport uit 2017. Bij negen op de tien patiënten met een Sumehr werd een volledige voorgeschiedenis en medicatielijst teruggevonden, maar andere essentiële onderdelen binnen de Sumehr zoals gekende allergieën, risicofactoren en toegediende vaccinaties ontbraken frequent. De leeftijd en het geslacht van de patiënt zijn niet gerelateerd met de aanwezigheid van de Sumehr. Daarentegen zijn er wel huisartsgebonden factoren die een invloed hebben op de aanwezigheid van een Sumehr, zo blijkt dat jongere huisartsen het beter doen dan hun oudere collega's. Bovendien blijken oudere vrouwelijke en/of oudere artsen uit een stedelijk gebied het beter te doen dan hun respectievelijke mannelijke en landelijk gevestigde collega's.

Conclusie: In de laatste decennia werd met het eHealth-platform een goede structuur neergezet voor de digitalisering van de gezondheidszorg, maar heel wat tools, waaronder de Sumehr, worden op heden nog onvoldoende, onvolledig en inconsequent gebruikt. Het feit dat jonge huisartsen het beter doen dan hun oudere collega's is hoopgevend. Gebruiksvriendelijke eHealth toepassingen, een actieve rol voor de patiënt en het koppelen van de geïntegreerde praktijkpremie aan de volledigheid en kwaliteit van de Sumehr zouden mogelijke oplossingen kunnen zijn.